

Αριθμός απόφασης 12045/2005

Αριθμός κατάθεσης κλήσης/ 2004

Αριθμός κατάθεσης αγωγής/ 2003

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αθανάσιο Χερχελετζή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Τρανή Κυριακίδου, Πρωτοδίκη, Πηνελόπη Σεραφείμη, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Βασιλική Δημητρούλα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριο του, στις 2-12-2004 για να δικάσει την αγωγή με αριθμό κατάθεσης/26-8-2003 και με αντικείμενο συμμετοχή στα αποκτήματα μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ε.Ε. χήρας Α., κατοίκου, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Χριστίνας Σωτηράκογλου (ΑΜ 6281), η οποία κατέθεσε προτάσεις. Συμπαραστάθηκε η ασκούμενη δικηγόρος Δ.Β..

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Μ.Σ., κατοίκου, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜ 5286), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Η συζήτηση της αγωγής ζητήθηκε με την με αριθμό κατάθ./17-3-2004 κλήση της καλούσας-ενάγουσας ύστερα από τη ματαίωση της συζήτησης της με αριθμό κατάθ./26-8-2003 αγωγής κατά την αρχικά προσδιορισθείσα δικάσιμο της 3-3-2004, λόγω της διενέργειας των βουλευτικών εκλογών.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρεται με την με αριθμό κατάθεσης/17-3-2004 κλήση του ενάγοντος η με αριθμό κατάθ./ 26-8-2003 αγωγή, μετά τη ματαίωση της συζήτησης της κατά την αρχικά προσδιορισθείσα δικάσιμο της 3-3-2004, λόγω των βουλευτικών εκλογών.

Σύμφωνα με το άρθρο 219 του ΚΠολΔ, αγωγή υπό αίρεση δεν επιτρέπεται μπορεί όμως ο ενάγων, στην περίπτωση που απορριφθεί η πρώτη βάση της αγωγής, να την στηρίξει σε κάποια άλλη βάση, και επομένως από την διάταξη αυτή σε συνδυασμό με

την διάταξη του άρθρου 74 του ίδιου κώδικα, βγαίνει το συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται να εξεταστεί αγωγή που στηρίζεται μόνο σε βάση υπό αίρεση, ή που περιέχει αίτημα υπό αίρεση, αλλά είναι απαραίτητο να υπάρχει πάντα μια κύρια βάση της αγωγής, προκειμένου η αγωγή να μην απορριφθεί σαν απαράδεκτη (ΑΠ 580/1996 ΕλλΔνη 39. 536). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1400 ΑΚ, αν ο γάμος λυθεί ή ακυρωθεί και η περιουσία του ενός συζύγου, έχει, αφότου τελέσθηκε ο γάμος, αυξηθεί, ο άλλος σύζυγος, εφόσον συνέβαλε με οποιονδήποτε τρόπο στην αύξηση αυτή, δικαιούται να απαιτήσει την απόδοση του μέρους της αύξησης το οποίο προέρχεται από τη δική του συμβολή. Εξάλλου, από της συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1400, 1401 και 1402 ΑΚ προκύπτει ότι αναγκαία προϋπόθεση της γέννησης αξίωσης στο πρόσωπο του ενός συζύγου συμμετοχής στα αποκτήματα του άλλου συζύγου, είναι η ύπαρξη γάμου μεταξύ των συζύγων (Σταθέας «η αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα» σελ 62). Η ανωτέρω διάταξη δεν μπορεί να τύχει ανάλογης εφαρμογής στην περίπτωση της ύπαρξης ελεύθερης (εξώγαμης) συμβίωσης (βλ. ΜΠρ Κοζ 204/1999 ΝοΒ 2000 1447, Ι.Κατράς σε ΕλλΔνη 36. 728, σχετ. Γαζής σε Γεωργιάδη-Σταθόπουλο τόμ. ΙΙΙ σ. 24 αρ. 75). Εξάλλου, η εκ του άρθρου 1400 Α.Κ. αξίωση - απαίτηση συμμετοχής στα αποκτήματα είναι μεν ενοχική, με την έννοια ότι στρέφεται μόνο από τον ένα σύζυγο κατά του άλλου συζύγου, όχι δε και κατά τρίτων, με μοναδικές εξαιρέσεις τις περιπτώσεις του άρθρου 1401 εδ, α' και β', όπου μόνο ο επιζών σύζυγος μπορεί να προβάλει την εν λόγω αξίωση και κατά "των κληρονόμων του συζύγου που πέθανε", όχι δε και αντίστροφα, εκτός εάν έχει αναγνωρισθεί συμβατικά ή έχει επιδοθεί αγωγή σε αυτήν, όχι όμως πάντοτε, δηλαδή σε κάθε περίπτωση, χρηματική, με την έννοια ότι αποκλείεται η αυτούσια απόδοση του αποκτήματος, που συνιστά το ποσοστό της συμβολής του δικαιούχου συζύγου στην επαύξηση της περιουσίας του άλλου συζύγου, κατά τη διάρκεια του γάμου τους. Απεναντίας, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο δικαιούχος σύζυγος δικαιούται κατ' αρχήν, να ζητήσει την αυτούσια απόδοση των περιουσιακών στοιχείων της αύξησης κατά τον λόγο της συμβολής του (ΟΛΑΠ 28/1996 ΕλλΔνη 38, 28 Αρμ 1997. 233, ΑΠ 245/2001 ΝοΒ 50.329). Εξάλλου, η αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα κατευθύνεται κατά των λοιπών συγκληρονόμων του επιζώντος συζύγου, κάθε συγκληρονόμος δε, θα βαρύνεται ανάλογα με το κληρονομικό του ποσοστό με την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης προς τον επιζώντα σύζυγο. Εξάλλου, εάν ο επιζών σύζυγος είναι και κληρονόμος και, επομένως, στο πρόσωπο του θα συνενωθούν, ως προς την αξίωση συμμετοχής, οι ιδιότητες δανειστή και οφειλέτη, θα επέλθει απόσβεση, με σύγχυση (άρθρο 453 εδ. α' ΑΚ) του μέρους της αξίωσης το οποίο αντιστοιχεί στο κληρονομικό του μερίδιο (βλ. ΕφΑΘ 9775/1998

ΕΛΛΔνη 2000,146, βλ.,σχ. Γεωργιάδη - Σταθόπουλου: Αστ. Κωδ., άρθρα 1400-1402 αρ. 61, Κουμάντου: ΟικογΔικ., σελ. 210, Γαζή: Προβλήματα από το νέο Οικογ. δίκαιο, ΝοΒ 31. 1102, Δεληγιάννη: ΟικογΔ, ΙΙ, & 193, Λιβάνη: Αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα και κληρονομικό δικαίωμα επιζώντος συζύγου ΝοΒ 34. 1029, Νικολαρόπουλου - Στεφάνου στο ΝοΒ 35. 166 επ.). Τεκμαίρεται ότι η συμβολή αυτή ανέρχεται στο ένα τρίτο της αύξησης, εκτός αν αποδειχθεί μεγαλύτερη ή μικρότερη ή καμία συμβολή. Περαιτέρω, η αύξηση της περιουσίας του υπόχρεου συζύγου, προκύπτει από τη σύγκριση της περιουσιακής κατάστασης του σε δύο χρονικά σημεία, δηλαδή τη στιγμή της τέλεσης του γάμου αφενός και τη στιγμή που γεννιέται η αξίωση αφετέρου. Για την ορθή αποτίμηση της τυχόν αύξησης της περιουσίας του υπόχρεου, στην έννοια της οποίας περιλαμβάνεται το σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που είναι δυνατόν να αποτιμηθούν, πρέπει να υπολογισθεί η πραγματική αύξηση της περιουσίας, με αποτίμηση και της αρχικής περιουσίας στις τιμές του χρόνου υπολογισμού της τελικής περιουσίας (ήτοι του χρόνου γέννησης της ως άνω αξίωσης). Αν δεν υπάρχει αρχική περιουσία, που θα αφαιρεθεί, η αποτίμηση θα περιορισθεί στα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια του γάμου. Κρίσιμος χρόνος για τον υπολογισμό της τελικής περιουσίας θεωρείται στη περίπτωση λύσης του γάμου με διαζύγιο ή ακύρωσης του ο χρόνος του αμετακλήτου της σχετικής απόφασης, στη περίπτωση δε της τριετούς διάστασης, ενόψει του ότι η άσκηση της αξίωσης με βάση τη συμπλήρωση τριετίας από τη συζυγική διάσταση έχει ως προϋπόθεση ότι ο γάμος δεν έχει ακόμα λυθεί ή ακυρωθεί, η περιουσιακή αύξηση του υπόχρεου συζύγου στη περίπτωση αυτή, πρέπει να ανάγεται στο χρόνο άσκησης της αγωγής του άρθρου 1400 ΑΚ (βλ. ΑΠ 406/2003, ΑΠ 84/ 2001, ΑΠ 1658(2001 ΕΛΛΔνη 43.1039), ενώ σε περίπτωση θανάτου θεωρείται ο χρόνος θανάτου του συζύγου, δηλαδή το χρονικό σημείο που γεννιέται η α συμμετοχής στα αποκτήματα (βλ. Εφ.ΑΘ. 2571/1991, ΕΛΛΔνη. 166, Β. Βαθρακοκοίλη, το Νέο Οικογ Δίκαιο έκδ 2000 υπό το 1400, αριθμ. 12 σελ. 325). Ως προς την έννοια και το περιεχόμενο της συμβολής του ενός συζύγου στην αύξηση της περιουσίας του άλλου, γίνεται δεκτό ότι αυτή συνίσταται όχι μόνο σε παροχή κεφαλαίου με οποιαδήποτε μορφή (εισφορά χρήματος, κεφαλαιουχικών αγαθών κατά χρήση), αλλά και υπηρεσιών, σε χρήμα αποτιμημένων, όταν οι παροχές αυτές δεν επιβάλλονται από την υποχρέωση συμβολής στις οικογενειακές ανάγκες (αρθρ. 1389 ΑΚ), με την έννοια ότι αφαιρείται από την εδώ κρίσιμη συμβολή, η υποχρέωση αυτή (ΑΠ 1658/2001 ο.π., ΕΑ 3431/1995 ο.π, ΕΑ 10943/1995 ΕΛΔνη 37. 1110-1111). Περαιτέρω, η απόδειξη της πραγματικής συμβολής του ενός συζύγου στην αύξηση της περιουσίας του άλλου είναι ιδιαίτερα δυσχερής και προκειμένου να διευκολυνθεί η απόδειξη με το αρθρ. 1400 § 1 εδ. β

ΑΚ, καθιερώνεται το νόμιμο μαχητό τεκμήριο που αναφέρθηκε παραπάνω, για το ποσοστό του οποίου ο ενάγων απαλλάσσεται από το βάρος της απόδειξης. Εάν όμως ισχυρίζεται μεγαλύτερο ποσοστό, βαρύνεται να αποδείξει ότι η συμβολή του είναι μεγαλύτερη. Πα τη περίπτωση αυτή πρέπει να ισχυρισθεί και να αποδείξει τα στοιχεία που προσδιορίζουν τον πραγματικό υπολογισμό της αύξησης της περιουσίας του άλλου συζύγου και ειδικότερα την αποτίμηση της αξίας των παροχών, με τις οποίες ο ενάγων συνέβαλε στη περιουσιακή αύξηση της περιουσίας του άλλου, δηλαδή πρέπει να αναφέρεται αναλυτικά ο τρόπος της συμβολής του δικαιούχου ενάγοντος (παροχές κεφαλαίων ή υπηρεσιών), το είδος και το ύψος αυτής, με αναφορά των χρηματικών παροχών που έγιναν από τον ενάγοντα και εξέρχονται από τα όρια της υποχρέωσης για συνεισφορά στην αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών ή και στην παροχή υπηρεσιών στο συζυγικό οίκο, οι οποίες είναι αποτιμητές σε χρήμα, μετά όμως την αποτίμηση της υποχρέωσης για συνεισφορά στη κάλυψη των οικογενειακών αναγκών (βλ. ΑΠ 1440/1996 ΕλλΔνη 1998.1554, Εφ Αθ 1158/1998 ΠειρΝ 1999.50, ΕφΑΘ 3853/1992 ΕλλΔνη 34.1625). Όταν, όμως, ζητείται η επιδίκαση του τεκμαιρόμενου ποσοστού (1/3) των αποκτημάτων, ο ενάγων θα δικαιούται το 1/3 από την επαύξηση της περιουσίας του άλλου συζύγου, χωρίς να χρειάζεται να επικαλεσθεί και να αποδείξει οποιαδήποτε συμβολή του στην αύξηση αυτή, υπό την προϋπόθεση βέβαια να επικαλεσθεί και να αποδείξει τέτοια αύξηση της περιουσίας του άλλου συζύγου (ΑΠ 1487/2000 ΕλλΔνη 42.679).

Στη προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αγωγή της, η ενάγουσα εκθέτει ότι συμβίωσε με τον σύζυγο της Α.Ε., στην αρχή στη Γερμανία και στη συνέχεια στον Άγιο Αθανάσιο Θεσσαλονίκης, από τον Ιανουάριο του 1980 μέχρι τις 16-8-1989, οπότε και τέλεσε νόμιμο γάμο, από τον οποίον δεν απέκτησαν τέκνα. Ότι ο γάμος της λύθηκε με τον θάνατο του συζύγου της στις 16-2-2000, ο οποίος απεβίωσε χωρίς να αφήσει διαθήκη και ότι στις 2-12-2002 η εναγομένη της απηύθυνε εξώδικη δήλωση, στην οποία της ανήγγειλε ότι τάχα είναι εκτός γάμου τέκνο του αποβιώσαντος συζύγου της, χωρίς όμως να επικαλείται οποιοδήποτε νομιμοποιητικό έγγραφο και χωρίς να έχει προβεί σε δήλωση αποδοχής κληρονομιάς. Ότι, εάν η εναγομένη είναι εκτός γάμου τέκνο του συζύγου της και προβεί σε δήλωση αποδοχής κληρονομιάς, θα είναι εξ αδιαθέτου κληρονόμος του συζύγου της σε όλη την κληρονομιά, κατά ποσοστό 75%, καθόσον η ίδια είναι κληρονόμος του κατά ποσοστό 25%. Στη συνέχεια εκθέτει ότι, πριν από την τέλεση του γάμου τους, ο αποβιώσας σύζυγος της, απέκτησε μεταξύ των αναφερομένων στην αγωγή ακινήτων, που αποτελούν την κατά το χρόνο του θανάτου του τελική περιουσία και τα εξής

ακίνητα, συνολικής αξίας, κατά τον χρόνο του θανάτου του, 50.000 € : στις 15-9-1987 απέκτησε 2.458 τ. μ εξ αδιαιρέτου του με αριθμ αγροτεμαχίου, που βρίσκεται στον Άγιο Αθανάσιο Θεσσαλονίκης και β), τα αναφερόμενα ποσοστά εξ αδιαιρέτου του με αριθμ. 589 αγροτεμαχίου, που βρίσκεται στη Καλλικράτεια του νομού Χαλκιδικής με τα αναφερόμενα στην αγωγή 4 νόμιμα μεταγεγραμμένα συμβόλαια πώλησης, που συντάχθηκαν το 1985 . Ότι η περιουσία του θανόντος συζύγου της αυξήθηκε κατά τα ως άνω δύο ακίνητα, και με τη δική της συμβολή, που ανέρχεται σε ποσοστό 50%, καθόσον αυτά αποκτήθηκαν από τα κέρδη της ατομικής επιχείρησης εμπορίας ανταλλακτικών και αυτοκινήτων, που διατηρούσε ο σύζυγος της αρχικά στη Γερμανία και στη συνέχεια στον Άγιο Αθανάσιο Θεσσαλονίκης, στην οποία η ίδια ήταν συνεταίρος αλλά και τηρούσε τα λογιστικά βιβλία. Με βάση τα περιστατικά αυτά, ζητά, όπως το αίτημα της αγωγής παραδεκτά περιορίσθηκε από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με τις έγγραφες προτάσεις, που κατατέθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρο 223 ΚΠολΔ, βλ. Εφ Αθ 1994/2001 ΕΛΛΔνη 42. 1356, ΕφΑΘ 5216/1998 ΝοΒ 47.623), επιλέγοντας τον πραγματικό υπολογισμό : Α) να αναγνωρισθεί ότι η συμβολή της στην προπεριγραφόμενη αύξηση της περιουσίας του αποβιώσαντος συζύγου της, συνολικής αξίας κατά το χρόνο του θανάτου του 50.000 €, ανέρχεται σε ποσοστό 50% αυτής και ακολούθως ζητά από την εναγομένη-νόμιμη κληρονόμο του, Β) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της να της καταβάλει, κατά το ποσοστό της κληρονομικής της διαδοχής, δηλαδή κατά 37,5% ($75\% \times 1/2$) εξ αδιαιρέτου, το συνολικό ποσό των 18.750 € ($50.000 \text{ € αξία ακινήτων} \times 37,5\%$), που αντιστοιχεί στο ποσοστό της συμβολής της στην προπεριγραφόμενη αύξηση της περιουσίας του συζύγου της, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, άλλως να αναγνωρισθεί η παραπάνω υποχρέωση της με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού και Γ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της να της καταβάλει, κατά το ποσοστό της κληρονομικής της διαδοχής, δηλαδή κατά 37,5% το συνολικό ποσό των 109.800 €, με το νόμιμο τόκο από την ημέρα του θανάτου του συζύγου της και συγκεκριμένα α) το ποσό των 51.300 €, που αντιστοιχεί στις υπηρεσίες που προσέφερε στο σύζυγο της σαν οικιακή βοηθός, ανερχόμενες σε 300 € μηνιαίως επί 19 έτη, καθ όλη δηλαδή τη διάρκεια της ελεύθερης και της έγγαμης συμβίωσης, γ) το ποσό των 54.000 €, όπως αναλυτικά εκτίθεται στην αγωγή, για τις υπηρεσίες που προσέφερε στον σύζυγο της σαν νοσοκόμα επί 10 έτη, που ήταν ασθενής, ανερχόμενες σε 600 € μηνιαίως και δ) το ποσό των 4.500 € , που αντιστοιχεί σε έξοδα κηδείας, άλλως και όλως επικουρικά να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της να της καταβάλει το παραπάνω ποσό με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, ως προς την αμοιβή της από την εργασία που παρείχε στον αποβιώσαντα σύζυγο της, αφού η σχέση εργασίας ήταν άκυρη,

να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Η αγωγή αυτή, αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπον εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρα 18 αρ.1 και 22 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία. Για τη διαφορά δε που αφορά τηρήθηκε η νόμιμη προδικασία, αφού έγινε απόπειρα εξώδικης επίλυσης της, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 214Α ΚΠολΔ, με νόμιμη και εμπρόθεσμη πρόσκληση της εναγομένης από την πληρεξούσια δικηγόρο της ενάγουσας για συνάντηση τους στο γραφείο της στις 22-4-2004 (βλ. την με αριθμ. /1-4-2004 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του ενταύθα Πρωτοδικείου Θ.Κ.), η οποία απέτυχε, αφού δεν προσήλθε η εναγομένη ούτε πληρεξούσια δικηγόρος της, όπως προκύπτει από την μονομερή δήλωση αποτυχίας της απόπειρας συμβιβασμού της πληρεξούσιας δικηγόρου της ενάγουσας. Συνεπώς, παραδεκτά διεξάγεται η συζήτηση της παραπάνω αγωγής. Όμως η αγωγή αυτή, με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, είναι, προεχόντως απαράδεκτη και ως προς τις δύο βάσεις της, κατά την αυτεπάγγελτη εξέταση του δικαστηρίου, καθόσον αυτή ασκείται υπό την αίρεση ότι η εναγομένη είναι εκτός γάμου τέκνο του αποβιώσαντος συζύγου της και σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, αγωγή υπό αίρεση δεν επιτρέπεται. Επί πλέον η αγωγή, όσον αφορά τη βάση της, που στηρίζεται στο άρθρο 1400 ΑΚ, το οποίο η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι εφαρμόζεται αναλογικά και στην ελεύθερη συμβίωση, όπως στη προκειμένη περίπτωση, είναι μη νόμιμη, καθόσον, σύμφωνα με τους αγωγικούς ισχυρισμούς, όλα τα ακίνητα, κατά τα οποία αυξήθηκε η περιουσία του αποβιώσαντος συζύγου της ενάγουσας με τη συμβολή της τελευταίας, αποκτήθηκαν πριν από την τέλεση του γάμου τους, ενώ, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, η σύζυγος δικαιούται μόνο την απόδοση του μέρους της αύξησης της περιουσίας του συζύγου της, που αποκτήθηκε μετά το γάμο. Συνακόλουθα, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη αγωγή και να καταδικαστεί η ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα εναγομένης (άρθρα 176 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ).

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αγωγή .

Καταδικάζει την ενάγουσα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της εναγομένης, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 18 Απριλίου 2005 και

δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, στις 26 Απριλίου 2005 .

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ